

LASTEN OSASTO

Tervehdys Lasten osaston kirjoittajille

Lasten osasto on kesän ajalla melkein unohtettu. Vain harvat pikkutoverit ovat muistaneet siihen lähettää kirjoitustaan. Nyt kun näyttää tulevan enemmän innostusta kirjoittamiseen, niin sopinee aloittaa taas ne kyselyt. Tässä siis seuraa useampia kysymyksiä, joihin voitte harkintanne mukaan vastata. Vanhemmat voivat auttaa vaikeimmissa kysymyksissä.

Miksi on tarpeellista käydä ihanne-tiloissa ja sunnuntai-kouluissa?

Onko työnteko välttämätöntä?

Tekevätkö kaikki ihmiset työtä?

Miksi Venäjällä on nyt nälänhätää?

Mitä tiedätte Karjalasta kertoo?

Miksi yleensä koulunkäynti on tarpeellista?

Mikä ero on Venäjän koulujen ja porvarillisten koulujen välillä?

Minkävuoksi äidinkielen oppiminen on hyödyllistä?

Miksi terveydenhoito on kaikille välttämätöntä?

Punaorvoista Suomessa.

Joulun merkityksestä lapsille.

Mikä vuodenaika on hauskin ja mistä syyistä?

Sinä onkin jo aluksi kysymyksiä. Niistä voitte valita minkä kysymyksen tahansa ja valkapa useampia. Minä samalla kertaa.

Täyttäkää nyt Lasten osasto kirjoituksillanne. Lehdessä on runsaasti tilaa nyt kun se julkaistaan usein kuusitoista sivuisena.

Pian tulee joulunumerokin. Sihen sopisi kyhätä oikein näppärää kirjoitusta.

Teidän:

Helmi-tähti.

LITTLE VALLEY, CALIF.

Hyvät Toverittaren lukijat, isot ja pienet.

Olen monta kertaa ajatellut kirjoittaa, vaan koskaan ei vain tule kirjoitettua. Kun en nyt ole taas nähnyt pienten toverien kirjoittamia kirjoitusta, niin päätin vähän kirjoittaa. Toivoisin olevan lasten kirjoitusta enemmän Toverittareissa. Näyttää siltä, että Lasten osasto kokonaan loppuu, jos ei kukaan siihen kirjoita.

Meillä on yksi lehmä, jonka nimi on Paasu ja vasikka nimeltä Tähti. Meillä on myös 18 isoa kanaa ja 8 pikukanaa.

Minä käyn koulua, jossa olen kuudennessa luokassa. Opettajani nimi on mr. Kunzler. Meillä on vielä kolme viikkoa koulua. Tämä on jo kolmas kerta kun kirjoitan lehteen. Minä otan musiikki oppia joka lauantaan. Kyllä nyt jo taas lopetan ja toivon että toisetkin lapset kirjoittaisivat. Tämän piirsi:

Tyyne Ronlund.

TIMMINS, ONT. CAN.

Haloo pienet ja isot Toverittaren lukijat.

Tämä on pieni kaivoskylä ja väkiluku on noin seitsemän tuhatta, joista suomalaisia on noin kolmesataa, siihen lapsetkin luettuna.

Meillä on täällä S. S. Osasto, jossa on lasten sunnuntai-koulu. Opettajina ovat: Saimi Aho, Maria Pirttisalo, Erkki Salo ja Matti Lahti. Siellä opetetaan lukemaan suomea A. B. Mäkelän aapisesta pienemmille lapsille, mutta isommille ei saatu Spargon lu-

kukirjoja, niin meidän täytyi alkaa käyttämään Toveritarta opetusvälineenä. Toverittareista saavat lapset itse valita aineen minkä haluavat lukea sunnuntai-ksi. Sitä sitten opettajat selittävät ja lapset vastaavat kysyjensä mukaan. Me olemme täällä perustaneet klupin, jonka tarkoituksena on kerätä rahaa Karjalan pienille lapsille. Ei kukaan saa ostaa mukaisia. Jos joku siitä päätöksestä huolimatta niitä ostaa, niin sille pannaan kuri käytäntöön. Sen klupin presidenttinä on Toivo Lehtinen pojilla ja tytöillä Vieno Pirttisalo.

Olen yhdentoista vuoden vanha, käyn koulua viimeisessä luokassa. Opettajani nimi on miss Everett. Minä pidän hänestä.

Täällä on oikein kaunis syksy. Ei ole vielä tarvinnut lämmitellä huoneita ja se on oikein hyvä asia köyhille. Lopetan jo ja toivon hauskaa talvea kaikille. Toivottaa:

V. P.

DEER RIVER, SUOMI, MINN.

Terve kaikki Toverittaren lukijat niin suuret kuin pienet. Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan Toverittareen. Täällä on jo joku aika sitten koulu alkanut. Minä olen kuudennessa luokassa ja ikäni on 11 vuotta. Opettajan nimi on miss Smith. Hän on hyvä opettaja.

Meillä on pieni peura, jonka nimi on Billy. Meillä on sata kanaa, kaksi koiraa ja kaksi kissaa. Kesällä me käymme uimassa järvellä. Täällä ei ole pyhäkoulua, kirkkoa eikä haalia. Minulla on neljä veljeä ja kaksi siskoa. Nuorempi veljeni Aleksä käy koulua ja on seitsemännessä luokassa. Siskoni Ester on viidennessä luokassa ja Edna kolmannessa luokassa. Armas ja Alarik auttavat isää maanviljelyksessä. Vanhempi veli Yrjö meni Dakotaan työhön, mutta ei ennättänyt olla siellä työssä kun puollitoista päivää, kun täytyi mennä sairaalaan, jossa leikattiin hänet umpisuolesta. Ei muuta kun hauskaa syksyä vain.

Ellen Lekander.

Yrjö

Suomennos Andrei Venojevskin kertomuksesta vuodelta 1905.

Hänen isänsä oli santarmi-eversti ja setänsä — salaisen poliisin päällikkö. Tätä hänen loistavaa syntyperäänsä kadehti usea hänen toverinsa, eniten Vasilij Antonovits Paschenko. Monasti oli hän lausunut hänelle: "Niin, Yrjö, Yrjö..." Ja sen pitämälle jatkamatta oli hän huokaisut sekä nyökkäyttäneet päätään, samalla katsoen häntä terävästi silmiin. Yrjö oli tavallisesti aina vastannut hänelle: "Niin sika, aika sika sinä olet". Vasilij ei tästä ollut milloinkaan loukkaantunut, sillä hän ajatteli näin: "Minä, joka olen vain ylikonstaapelin poika, en saa loukkaantua everstin pojan sanoista."

He opiskelivat molemmat ensimmäisen lyseon seitsemännellä luokalla. Tämän lyseon assyrial-bysanttilaiset seinät sulkiivat suojaansa kaikki Varsovan virkamies-suosikkikunnan vesat. Kun juhla-illassa todistusten ja kopäivänä kaikki isot ja lapset olivat kokoontuneet juhlasaliin ja opetusistujen ympärille, jolla seisoivat pääroisto, Yrjön sanoja käyttäksensä-

me, olivat ryhmittyneet kaikki, kunle ja sinä Yrjö tulet tietyksi sopivassa tilaisuudessa, muistamaan tovereitadelliset valtioneuvokset, kuuli Vasilij selkensä takaa kuiskauksen: "Paschenko, mitä ajattelet, jos tuohan sakiin heittäisi nyt pommia. Kylläpä se saisi aikaan tavallisen mullistuksen." Vasilij loi moittivan katseen häneen, uhaten samalla sormellaan. Monasti oli hän yrittänyt avoimesti keskustella tämän mielettömän kanssa, jolla oli edessään niin loistava tulevaisuus ja silti oli päättänyt lähteä taivaltamaan niin uhkarohkeata tietä. Itseasiassa ei Vasililla ollut tarkoituksena huolehtia niin paljon toveristaan, kuin itsestään. Ollen itse vain tavallisen ylikonstaapelin poika ei hän voinut edes uneksiakaan pääsevansa korkearvoisiin virkamies-tahin sotilastoimiin, mutta jonkun vaikutusvaltaisen toverinsa avulla voisi hän kuin ilmapallon varassa kohota hyvinkin korkealle. Katsoen haikaasti Yrjön silmiin oli hän usein tuuminut itseksensä: — "Yrjö on juuri se asteikko, jota minä tulen käyttämään kohotessani korkearvoisiin toimiin." Mutta vallankumouksen syövyttämä asteikko silpoutui silpoutumistaan niin, että loppujen lopuksi oli Vasilin pakko sanoa itseksensä: "Yrjö on aivan epäluotettava." Eikä hän oikein itsekkään tietänyt, mitä hänen tuli tehdä, istuako toiselle penkille vai ilmoitaa ko tästä luokanjohtajalle. Mutta hän pelkäsi. Eivät he kuitenkaan usko häntä, ja jos uskolsivatkin, niin tietysti asia salattaisiin. Sillä onhan se jolla kerran on sellainen isä ja petä, oikeutettu olemaan vapaamielinen. Korkeintaan voitaisiin hänet vähäksi aikaa siirtää Voronežiin, Odeessaan tahi Simferopolin, kun taas ylikonstaapelin pojalle kävisi monta kertaa hullummin. Siksi olikin Vasilij niin toivoton.

Kerran tapasivat he toisensa kadulla. — "Yrjö — aloitti rukollaan Vasilij — oi jospa sinä kerrankin voisit keskustella kanssani avoimellisesti." Yrjö oli vaiti. He suuntasivat kulunkunsa Rautasiltaa kohti. Vasilij alkoi jälleen valittaa: "Et usko, Yrjö, kuinka paljon sinun asiasi huolestuttavat minua. Sinä kaikkien rakastama, aivotenäläinen puhut joskus aivan kauheita asioita." Yrjö oli edelleenkin vaiti. Vasilij kävi yhä rohkeammaksi: "Kuulehan Yrjö! Oletko sinä edes kertaakaan ajatellut kuinka tuo kaikki voi päättyä ja varmasti päättyykö? Katso tuolla Veikselin va-semmalla rannalla näet punaisen rakennuksen; ja katso nyt tänne toiselle puolelle kaupunkia, jossa näet kaupungin yläpuolella hohtavat, kullatut kupoolit. Oletko tullut ajatelleeksi, kumpi noista sinun on valittava? Tuolla ylhäällä odottaa sinua kunnia, maine ja onni; kun taas tuolla etempanä vangin kurja kohtalo, ehkä hirsipuu." Vielä nytkin oli Yrjö vaiti. Tosin oli hän käynyt sangen vakavaksi, ja hänen kasvoillaan oli halveksiva hymy, joka esti Vasilin enää jatkamasta tämän suuntaista keskustelua. — "Yrjö, minun ainoa ystäväni — jatkoi hän nyt — sinähän olet vielä lapsi ja siksi et ymmärräkään, et tet ole sama kuin minä, jonkun köyhän poika. Ja itse asiassa mikä odottaa minua? Korkeintaan voi minusta tulla vanhin seuuruivirkamies tahi talonpoikaisten komissaari. Ylempiä en voi kohota. Entäs sinä Yrjö? Sinulla tulee olemaan ylläsi punavuorinen virkatakki. Sinusta tulee vaikutusvaltaisen henkilö. — Yrjö sinun rintasi koristavat kunniamerkit!... Kaikki kumartavat sinä-

MOSKOVA, marrask. — Nälkää kärsiville lapsille avustusta hankkiva komissioni on lähettänyt ruokatarpeita ja sairaalajunia Kasanin, Samaraan, Simbriskiin, Tsheliabinskiin ja Orenburgiin. Komissionin toimesta ruokitaan Kasanissa 2000 lasta päivittäin. Avustusta annetaan edellä mainitulle imettäville äideille ja lapsille, jotka ovat alle kolmen ikävuoden. Lapsille annetaan puoli naulaa leipää päivässä, soppaa ja kaakaota sokerin kanssa. Kaikki lapset tarkastetaan ja milloin heissä havaitaan taudin oireita, heidät vietään sairaalaan. — V. R.

SEATTLE, Wash. — Kveekarien hätäapukomitealta on saapunut tieto Seattle Union Recordin kirjeenvaihtajan Anna Louise Strongin ("Anisen") sairastumisesta Samarassa. Anna kuuluu kuitenkin olevan parantumassa. Hän toimii Venäjällä kveekarien avustuskomitean jäsenenä.

(Jatk.)